

Nr 348.

Av herr **Sandström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), m. m.

I propositionen nr 345 med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen m. m. har Kungl. Maj:t bland annat framlagt förslag om förstärkning av personalen å landskontoren samt vid skatteverket i Stockholm.

I fråga om personalförstärkningen vid landskontoren tilldrar sig den föreslagna nya befattningen såsom taxeringsintendent särskild uppmärksamhet. Å denna befattningshavare skulle ankomma att praktiskt taget övertaga landskamrerarens samtliga nuvarande arbetsuppgifter med avseende å provningsnämnden. Taxeringsintendenten skall sålunda med användande av en äldre terminologi vara kronans ombud i provningsnämnden. Å honom måste förty mycket stora anspråk ställas, ej blott i fråga om författningskunskap och skicklighet i övrigt utan jämväl i fråga om självständighet i bedömande och handlande. Med hänsyn tagen till dessa förhållanden hava beskattningsorganisationssakkunniga föreslagit, att taxeringsintendenten skall placeras å ordinarie stat i lönegrad A 30, med visst undantag beträffande Gotlands län.

I propositionen har däremot föreslagits, att taxeringsintendentens befattning skulle placeras å extra ordinarie stat i lönegrad Eo 29.

Häremot måste till en början framhållas, att placerandet av en dylik befattning å extra ordinarie stat måste innebära en väsentlig brist i den nya organisationen och detta på en av de viktigaste punkterna. Redan förut har framhållits den stora vikten av att kronans ombud i provningsnämnden därvid innehar en ordinarie befattning. Härtill kommer ytterligare, att med den föreslagna löneplaceringen varje möjlighet lär saknas att till tjänsten ifråga förvärva andra än de yngre och minst skolade arbetskrafterna å landskontoren. Bland länsassessorerna torde de flesta genom verksamhet såsom taxeringsnämndsordförande och såsom biträdande landskamrerare hava förvärvat kunskaper och erfarenheter, som kvalificera dem för den krävande befattningen såsom taxeringsintendent. Många hava redan varit uppförda å förslag till landskamrerartjänst. Det vore därför naturligt om man i nuvarande läge främst sökte att rekrytera taxeringsintendentstjänsterna bland länsassessorerna. Emellertid vore det icke oförklarligt, om länsassessorerna av ekonomiska skäl tvekade att tjänstgöra såsom extra ordinarie taxeringsintendent, då de därvid skulle gå miste om nuvarande extrainkomster såsom taxeringsnämndsordförande. Tvekan har för övrigt på flera håll uttalats,

huruvida icke de ordinarie länsbokhållarna av samma skäl kunde tänkas vilja undandraga sig förordnande å befattningen.

Då så betydande kostnader numera skola nedläggas för vinnande av en bättre taxeringsorganisation — något, som i och för sig är väl befogat — förefaller det mig vara en föga motiverad sparsamhet att i lönehänseende så placera den viktiga befattningen såsom taxeringsintendent, att man med största fog måste befara, att till befattningen icke skall kunna förvärfvas befattningshavare med erforderlig kunskap, skicklighet och självständighet.

I fråga om taxeringsrevisorerna har i propositionen likaledes föreslagits, att dessa skulle placeras å extra ordinarie lönestat, medan de sakkunniga föreslagit en inplacering å ordinarie lönestat.

Det är allmänt känt, vilka avsevärda svårigheter som mött för länsstyrelserna att förvärva och bibehålla till taxeringsrevisorer lämpade personer; detta på grund av de osäkra anställningsförhållandena. Skall man möjliggöra att å dessa befattningar verkligen förvärva kvalificerat folk, lär vara ofrånkomligt att till en början uppföra desamma å ordinarie stat.

Enligt beslut av årets riksdag skall från och med den 1 januari 1944 inrättas en del nya ordinarie tjänster vid länsstyrelserna. Å landskontoren skola således finnas landskontorister i A 17. Nya tjänster närmast avsedda för kvinnliga befattningshavare ha nyinrättats i A 11 och A 9 och ökat antal befattningshavare har medgivits i lönegrad A 4.

Vad först angår landskontoristerna komma dessa enligt sagda riksdagsbeslut att vid länsstyrelser, som redan inrättat taxeringsavdelningar, från och med den 1 januari 1944 placeras såsom ordinarie befattningshavare i lönegrad 17, medan däremot de i propositionen nr 345 avsedda landskontoristerna placeras å extra ordinarie stat. Denna inkonsekvens synes mig böra undvikas.

Än vidare synas de föreslagna kanslibiträderna och kontorsbiträderna böra placeras å ordinarie stat, om icke resultatet skall bliva, att de dugligare befattningshavarna söka sig bort till andra arbetsområden, där en ordinarie anställning kan ernås, och följaktligen taxeringsavdelningen bliver den sämst rekryterade vid länsstyrelserna.

Jag tillåter mig på anförda skäl hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 345 måtte besluta, att däri avsedda befattningar såsom taxeringsintendent skola uppföras å ordinarie stat med placering i lönegrad A 30,

att däri omförmälda befattningar såsom taxeringsrevisor, landskontorist, kanslibiträden och kontorsbiträden likaledes uppföras å ordinarie stat med placering i respektive lönegrad A 27, lönegrad A 17, lönegrad A 7 och lönegrad A 4.

Stockholm den 30 oktober 1943.

K. G. A. Sandström.